

[Ulla Worm.]

over for socialministeren og spurgte, om ministeren ville rette på denne uretfærdighed, svarede ministeren, at hun ville afvente socialreformkommissionens overvejelser om ulykkesforsikringens stilling i det sociale sikringssystem. Det foreliggende lovforslags vedtagelse vil forhåbentlig gøre socialministerens overvejelser lettere herefter.

Ved første behandling af lovforslaget pegede jeg på, at det kunne være svært for de pårørende til børn under 15 år, der var vaccinationsskadede, da de kun kunne få hjælp efter forsorslovens §§ 70 og 73. Selv om vore socialkontorer er yderst forstående, og selv om der kan ydes megen hjælp, kan jeg dog ikke her tilbageholde det hjertesuk, at også denne erstatning engang må ydes efter retsprincippet.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på min gruppes vegne anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling.

Nathalie Lind: Da mit partis ordfører, hr. Brøndlund Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg blot ganske kort takke ministeren for hans forståelse for udvalgets ønske om også at få en løsning vedrørende spørgsmålet om erstatning for den hjemmearbejdende husmoder. Jeg synes, det er væsentligt, at man her får en ligestilling med de kvinder, der arbejder, i lighed med, hvad praksis er for nyredonorer og bloddonorer, og jeg er glad for, at ministeren her fulgte den henstilling, der kom fra det samlede udvalg.

Jeg er også taknemmelig for, at spørgsmålet om stivkrampevaccination nu er løst. Mit partis ordfører pegede på dette ved første behandling, og som det også dengang blev sagt, er vi glade for, at denne sag — som vel egentlig startede ved, at det daværende medlem af tinget hr. P. E. Eriksen rejste den i et spørgsmål til den daværende indenrigsminister — nu har fundet den rimelige og rigtige løsning.

Med disse ord skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Edele Kruehow: På det radikale venstres vegne vil jeg takke ministeren for de to ændringsforslag og for, at ministeren giver tilslutning til det sidste ændringsforslag, som er stillet af udvalget. Det lyder:

„Erstatning for tab af forsørger ydes også i tilfælde, hvor en afdød ægtefælle har opfyldt sin forsørgelsespligt ved arbejde i hjemmet.“

Jeg synes, jeg ved denne lejlighed må udtrykke det nødvendige i, at man ved fremtidig lovgivning, hvori forsørgerbegrebet er indbygget, systematisk udnytter det materiale, der efterhånden foreligger herom, bl. a. i kvindekommisionens betænkninger.

I anledning af dette lovforslag er der især grund til at nævne den første af disse betænkninger, nr. 450 fra 1966. Den hedder slet og ret Forsørgerbegrebet og er udarbejdet af nuværende landsdommer Inger Margrete Pedersen. Der er mere behov, end man skulle tro — sådan som det også blev fremhævet forleden på Nordisk Råds afholdte konference om forsørgerbegrebet — for, at der principfast koordineres inden for sociallovgivning, skattelovgivning, ægteskabslovgivning og anden lovgivning, der vedrører familiens retlige problemer.

Ægteskabslovgivningen fra 1922 og 1925 går ud på, at såvel mand som hustru er myndige, selvstændige og ligestillede personer, som begge har nøjagtig samme ansvar for familiens forsørgelse. Denne holdning er endnu ikke trængt igennem i vor øvrige lovgivning. I det foreliggende lovforslag er der altså nu tale om gennemførelse af dette ligestillingsprincip.

Det radikale venstre giver hermed sin tilslutning til lovforslaget.

Kristine Heltberg: Der er i denne sag ikke meget at tilføje til det, der allerede er blevet fremført af de foregående ordførere. Også jeg vil glæde mig over et godt samarbejde i udvalget og et godt samarbejde med ministeren samt over lovforslaget med de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg vil anbefale dette lovforslag til vedta-